

גיל פיינגולד ואמנון דמתי — מפגשי מחול

אמנון דמתי — רקדן חירש, סולן לשעבר של להקת המחול "קול ודממה".
גיל פיינגולד — השומעת, באה מעולם התעמלות מכשירים ובלט מים.
 השותפו במספר גדול של מפגשים. מוכנים להופיע בכל התנאים בכל רחבי הארץ וחמיידי
 טובה. אין סוף מכתבי הערכה מצד הישובים והביקוש רב. תודה על חירותם לקיווה קהל
 ולקידום המחול בכלל.

הסינפונייטה באר-שבע

זאב

שלישית 'קצב משוגע'

חזי — ניווד תערוכות — שמח מאד שאחרי כל כך הרבה שנות עבודה זכיתי להכרה והערכה רשמית של עבודתי.

סטנלי ספרבר — "רינת" — קודם כל זה חיובי למקהלת "רינת". אנחנו גאים על כך שאנחנו מגיעים לכל פינה במדינה.

יש לנו 2 תפקידים: להביא לעם מוזיקה ישראלית בת זמננו, ולהביא אותה לכל מקום שאפשר. הצילינדר המחיש לנו את היעד הזה, אליו אנחנו שואפים כבר שנים ומהווה זריקת עידוד להמשך.

זאב — התערוכה שלי, שהיא עכשיו בשנתה ה-5, לוקחת אותי למקומות רחוקים אליהם לא הייתי מגיע בנסיבות אחרות. בדרך כלל אני חובש בקיץ קסקט ובחורף ברט; מהיום, לא אוכל יותר להגיד: "שכחתי את הצילינדר שלי"...

גיל פיינגולד ואמנון דמתי — מחול — אתה יודע מה, זה מגיע לנו על עבודה קשה כמו זו שאנחנו עושים! קשה לרקוד ב-8 בבוקר, בבית-ספר, כאשר הגוף לא חם, לא מוכן, ולפעמים 3 הופעות ברצף. ואם יש בפרס הוקרה קטנה אבל נעימה — זה בהחלט כבוד! עד היום קיבלנו הערכה ומשוב חיובי מהאנשים בשטח ולא מ"אמנות לעם". עם קבלת הצילינדר — יתכן שהמשוב הגיע גם אליהם. תודה!

גיל פיינגולד ואמנון דמתי

אשר רייך

דן בניה סרי — הפרס גרם לי להתרגשות עצומה, הנובעת מהעובדה שמעולם לא פונקתי עלידי מתנות, צעצועים או הערכה אחרת, עד שניסיתי כוחי בכתיבה, שפרצה לי דרך...
 לא רק ש"אמנות לעם" הוליכה אותי אל קהל אישי, חם, בשונה מכל מסגרת אחרת, קהל שכונתי שבקרבו גדלתי, קהל שמהווה עבורי אבא, אמא, ושכנים טובים, אליהם רציתי תמיד לדבר, בע"פ, בכתב.
 לפיכך, זהו פרס כפול ומכופל.

מנדי רודן — סינפונייטה באר-שבע — זהו כבוד לסינפונייטה ולי לשרת את הנושא של הפצת המוסיקה בעם. אני בטוח שנמשיך לתת את האמנות הזו למי שמגיעה לו ותודה על ההערכה והבחירה.

יוסי אשר — לא ידעתי שאפשר לנסח במלים את מה שאני עושה במעשים, בלי לבקש על זה דבר... כל החיים ידעתי שקוראים לי יוסי אשר שעושה כך וכך — עכשיו קבלתי על זה תעודה. אני לא יודע מה המשמעות והפריבילגיות של זוכה בפרס הזה. אני, בכל אופן, ממשיך להיות מעורב ואיכפתי.

עמוס בר — ההרגשה טובה, אני שמח שאני מוכר גם מעל לבמה ולא רק בספרים שלי, שהם בבחינת "שלח לחמך על פני המים". כאן, במפגשים, יש היוזן חוזר ממש מול העיניים, והסיפוק האמיתי היא מהילדים והאנשים איתם אני נפגש בשטח.